

Sygn. akt II K 1148/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 października 2016 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie w II Wydziale Karnym, w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Zabuska,

Protokolant: sekretarz sądowy Alicja Maciejewska,

z udziałem Prokuratora Prokuratury Rejonowej Piotra Bialika

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 14.04.2016r., 13.05.2016r., 30.06.2016r., 30.08.2016r. i 6.10.2016r.

sprawy:

P. S. (1), syna G. i D. z d. S., urodz. (...) w P.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 6 października 2015 roku w O. w ruchu lądowym na ulicy (...) kierował samochodem osobowym marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) będąc w stanie nietrzeźwości, tj. I badanie g.02:11-0,34 mg/l, II badanie g.02:27- 0,34 mg/l, III badanie g. 03:01- 0,24 mg/l, IV badanie g. 03:03 – 0,24 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

- tj. o przestępstwo z art. 178a§1 kk

I. oskarżonego **P. S. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to z mocy art. 178a §1 kk w zw. z art. 34 §1 i §1a pkt 1 kk i art. 35§1 kk przy zastosowaniu art. 4§1 kk skazuje go na karę 4 (czterech) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonania kontrolowanej nieodpłatnej pracy na cel społeczny w wymiarze 24 (dwudziestu czterech) godzin w stosunku miesięcznym;

II. na podstawie art. 42 §2 kk i art. 63§4 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat i na jego poczet zalicza okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 6 października 2015 r.;

III. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej;

IV. na podstawie art. 624§1 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 ze zm.) zwalnia oskarżonego z kosztów sądowych w całości.

Sygn. akt II K 1148/15

UZASADNIENIE

W dniu 05 października 2015 r. od godziny 22.00 oskarżony P. S. (1) przebywał z kolegą S. S. (2) w swoim mieszkaniu przy ul. (...) w O.. Wymienieni grali w grę komputerową. Po godzinie 24.00 spożywali alkohol w postaci piwa. Następnie, P. S. (1) postanowił udać się do sklepu po papierosy. Około godziny 2.00 jechał samochodem marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) ul. (...), kiedy został zatrzymany przez patrol Policji.

(dowody: wyjaśnienia oskarżonego P. S. (2) k. 37v, k. 9, zeznania świadka S. S. (2) k. 42v)

P. S. (1) został przebadany na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Wynik pierwszego badania o godzinie 02:11 wskazał 0,34 mg/l, drugiego badania o godzinie 02:27 – 0,34 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Pierwsze i drugie badanie zostało przeprowadzone urządzeniem elektronicznym Alcosensor IV CM o nr (...). Następnie P. S. (2) przewieziono do Komendy Miejskiej Policji w O.. Został tam przebadany urządzeniem elektronicznym Alkometr A 2.0 AWAT nr 1112/03. Wynik badania przeprowadzonego o godzinie 03:01 wskazał 0,24 mg/l, badania o godzinie 03:03 – 0,24 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

(dowody: protokoły przebiegu badania stanu trzeźwości P. S. (1) k. 65v, k. 3-4)

P. S. (1) jest osobą karaną. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Płocku z dnia 18 marca 2013 r. w sprawie VII K 92/12 został skazany za czyn z art. 158 § 1 kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat.

(dowody : dane o karalności oskarżonego P. S. (1) k. 65v, k. 41)

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie powyższych dowodów oraz następujących: zeznań świadka P. K. k. 38, k. 36Av (k. 1 z załącznika C), opinii sądowno- lekarskiej k. 65v, k. 48-49, opinii uzupełniającej biegłego k. 64v-65v.

Oskarżony P. S. (1) w toku postępowania konsekwentnie nie przyznawał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

W postępowaniu przygotowawczym wyjaśnił, że w dniu 06 października 2015 r. około godziny 0:30 wypił jedno piwo o pojemności 0,5 litra marki (...). Około godziny 2:00 wsiadł do samochodu zaparkowanego przy ul. (...). Jechał ul. (...), kiedy został zatrzymany przez patrol Policji. Został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Na urządzeniu zapaliła się czerwona lampka. Przyjechał drugi patrol Policji i wymieniony został przebadany innym urządzeniem. Następnie, został przetransportowany do K. O., gdzie przebadano go po raz trzeci. Oskarżony wyjaśnił, że w jego ocenie nie kierował samochodem, znajdując się w stanie nietrzeźwości tylko w stanie po użyciu alkoholu. Nie wie z jakiego powodu wyniki drugiego badania wykazały, że znajdował się w stanie nietrzeźwości. (k. 9) W postępowaniu sądowym P. S. (1) potwierdził, że pomiędzy godziną 0:30 a 1:30 spożył jedno piwo. Wyjaśnił, że był przekonany o tym, że poziom alkoholu w jego organizmie jest niski i nie popełnia przestępstwa. Wyraził skruchę z powodu swojego zachowania. (k. 37v)

Sąd zważył, co następuje:

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, co do zasadniczych okoliczności zdarzenia, obejmujących czas, miejsce i rodzaj spożywanego alkoholu. Znajdują one potwierdzenie w zeznaniach świadków S. S. (2), P. K.. Korespondują z dowodami z dokumentów w postaci protokołów badania stanu trzeźwości.

Nie zasługują na wiarę wyjaśnienia oskarżonego, w których kwestionował sprawstwo zarzucanego mu czynu przecząc, aby inkryminowanego dnia, w czasie prowadzenia samochodu marki V. (...) znajdował się w stanie nietrzeźwości. Oskarżony wywodził, że był w stanie „po użyciu alkoholu”. W postępowaniu sądowym wyjaśnił, że był przekonany o tym, iż poziom alkoholu w jego organizmie jest niski i nie popełnia przestępstwa.

Jego wyjaśnienia w tym zakresie są niespójne i nielogiczne. Nie zasługują na walor wiarygodności. W ocenie Sądu oskarżony musiał zdawać sobie sprawę z tego, że prowadzi samochód, znajdując się w stanie nietrzeźwości. Świadczą o tym jego wyjaśnienia. Przyznał przecież, że spożywał alkohol w postaci piwa bezpośrednio przed tym jak wsiadł do samochodu i pojechał po papierosy. Wyjaśnieniom oskarżonego przeczą dowody z dokumentów w postaci protokołów badania stanu trzeźwości oraz wnioski pisemnej oraz ustnej opinii biegłego z zakresu toksykologii. Wyjaśnienia oskarżonego w powyższym zakresie należy ocenić jedynie jako przejaw linii obrony zmierzającej do umniejszenia odpowiedzialności karnej.

Jak wynika z zeznań świadka S. S. (2) oraz wyjaśnień oskarżonego, P. S. (1) w dniu 05 października 2015 r. przebywał z S. S. (2) w swoim mieszkaniu przy ul. (...) w O.. Wymienieni grali w grę komputerową. Po północy spożyli alkohol

w postaci piwa. P. S. (1) postanowił udać się do sklepu po papierosy. Zeznania świadka S. S. (2) są jasne, spójne, korespondują z wyjaśnieniami oskarżonego. Wymieniony szczerze przyznał, że bezpośrednio przed zdarzeniem przebywał z oskarżonym i wspólnie spożywali alkohol. Świadek wskazał także na cel, dla którego P. S. (1) wsiadł do samochodu i zdecydował się na kierowanie pojazdem w stanie nietrzeźwości. Oskarżonemu zabrakło papierosów i postanowił w tym celu udać się do sklepu.

Zeznania świadka S. S. (2) i wyjaśnienia oskarżonego znajdują odzwierciedlenie w relacjach świadka funkcjonariusza P. K..

Oskarżony około godziny 2.00 jechał samochodem marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) ul. (...), kiedy został zatrzymany przez patrol Policji. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka P. K., funkcjonariusza dokonującego kontroli i zatrzymania oskarżonego. Są one jasne, spójne i konsekwentne. Świadek w sposób rzeczowy opisał przebieg zatrzymania P. S. (1) oraz wykonywanych kolejnych czynności z jego udziałem. Jak wynika z zeznań świadka, oskarżony P. S. (1) w czasie interwencji przyznał, że spożywał alkohol. Ta okoliczność nie była kwestionowana przez oskarżonego. Świadek zeznał, że oskarżony poddał się badaniom i nie kwestionował ich wyników. Wymieniony opisał procedurę wykonywania badań, w tym konieczność zastosowania odpowiednich przerw pomiędzy badaniami przeprowadzanymi przy użyciu urządzeń stacjonarnych oraz przenośnych.

W niniejszej sprawie należy zdecydowanie odrzucić tezę przedstawioną przez oskarżonego, jakoby w czasie prowadzenia w dniu 06 października 2015 r. pojazdu mechanicznego znajdował się on w stanie po użyciu alkoholu a nie w stanie nietrzeźwości. Niewykluczone, że subiektywne odczucie oskarżonego co do stanu trzeźwości wynikało częściowo z obecnego w organizmie alkoholu, który obniża krytycyzm w zakresie podejmowanych działań. Oskarżony winien był mieć na uwadze, że spożywał alkohol bezpośrednio przed tym jak zdecydował się na prowadzenie samochodu. Chociażby z porównania ilości spożytego alkoholu z upływem czasu, jaki minął do zdarzenia, powinien wysnuć wniosek niezależny od subiektywnego odczucia, iż nie powinien prowadzić pojazdu mechanicznego.

Sąd dał wiarę opinii sądowo-lekarskiej sporządzonej przez biegłego specjalistę medycyny sądowej, co do ustalenia, czy oskarżony P. S. (1) był w stanie nietrzeźwości w czasie prowadzenia pojazdu mechanicznego w dniu 06 października 2015 r.

Biegły w sporządzonej opinii pisemnej wyjaśnił procedurę wykonywania badań na zawartość alkoholu w organizmie, wskazując, że zaleca się, aby w pierwszej kolejności wykonywać badanie za pomocą urządzenia elektronicznego dokonującego pomiaru stężenia alkoholu etylowego w wydychanym powietrzu. Biegły zaznaczył, że wyniki uzyskane za pomocą analizatorów wydechu są wiarygodne pod warunkiem, że przeprowadzono i zaprotokołowano co najmniej dwa pomiary, pomiędzy tymi pomiarami nie zaistniała znaczna rozbieżność oraz urządzenie posiada ważne świadectwo kontroli.

W przedmiotowej sprawie zgodnie z procedurą użyto najpierw urządzenia kontrolno- pomiarowego Alcosensor, dokonując dwóch pomiarów, następnie użyto analizatora wydechu Alkometr A2.0.

Do akt sprawy załączono aktualne na czas wykonywania badania świadectwo wzorcowania urządzenia Alcosensor, nie załączono natomiast aktualnego dokumentu dotyczącego urządzenia Alkometr A2.0. Biegły zaznaczył, że wyniki badań urządzeniem Alcosensor są zbieżne ze sobą. Istnieje rozbieżność pomiędzy wynikami badań wykonanymi Alcosensorem i Alkometrem. W ocenie biegłego rozbieżności te wynikają z faktu półgodzinnego odstępu pomiędzy tymi badaniami, w trakcie którego organizm oskarżonego metabolizował alkohol. Wyniki badań odzwierciedlają aktualny na czas badania stan nietrzeźwości oskarżonego.

Biegły wskazał, że w dniu 06 października 2015 r. o godzinie 2.11 stężenie alkoholu w powietrzu wydychanym przez oskarżonego mogło wynosić 0,34 mg/l.

Biegły podjął próbę wyliczenia prognostycznego, czy deklarowana przez oskarżonego ilość spożytego alkoholu znajduje potwierdzenie w wynikach badań stanu trzeźwości.

Z wyjaśnień oskarżonego wynika, że miał on spożywać alkohol w postaci jednej butelki o pojemności 0,5 l piwa marki „Dębowe mocne” około godziny 0:30. Podczas badania oskarżony podał, że piwo spożywał około godziny 1:30. Wskazał na pojemność 0,6 litra.

Biegły wyliczył, że jednorazowe spożycie 0,5 l piwa przez oskarżonego z uwzględnieniem jego wagi, po wchłonięciu się alkoholu do krwioobiegu mogło doprowadzić do stężenia alkoholu we krwi wynoszącego 0,3-0,4 promili. Uwzględniając zatem wyniki badań na obecność alkoholu w wydychanym powietrzu należy wykluczyć wersję, że oskarżony wypił 0,5 litra piwa.

W ocenie biegłego wyniki przeprowadzonych badań nie pozwoliły na jednoznaczne wykluczenie tej wersji, że oskarżony spożył 0,6 litra piwa wskazanej marki.

W opinii ustnej uzupełniającej biegły podkreślił, że wykonując opinię w takich sprawach jak będąca przedmiotem rozpoznania, biegły jest ograniczony zebrany materiał dowodowy. Obliczenia bazują na uśrednionych wartościach.

Biegły zaznaczył, że badanie urządzeniem Alkometr o godzinie 3:01 i 3:03 zostało wykonane prawidłowo. Zachowane zostały odstępy czasowe zgodnie z obowiązującym zarządzeniem Komendanta Głównego Policji numer 496 z dnia 25 maja 2004 r. Piętnastominutowa cezura dotyczy urządzeń elektrodowych jak Alcosensor, użyty w tej sprawie do pomiarów w godzinach 2.11 i 2.27.

Urządzenie Alkometr A 2.0 jest urządzeniem stacjonarnym, które posiada zabezpieczenie przed fałszywie dodatnim pomiarem wynikającym z alkoholu zalegającego w ustach bezpośrednio po spożyciu. Jak wyjaśnił biegły urządzenie to dokonuje pomiaru powietrza z ostatniej fazy wydechu, powietrza znajdującego się głęboko w płucach. W przypadku spożycia jakiegokolwiek produktu zawierającego alkohol treść pokarmu osadza się w jamie ustnej, a alkohol paruje do powietrza, które fizjologicznie znajduje się w jamie ustnej. W takim przypadku pomiar stężenia alkoholu w takim powietrzu da wynik fałszywie dodatni. Wykluczeniu zatem takiej sytuacji służy wskazane zabezpieczenie. Urządzenie Alcosensor nie posiada takiego zabezpieczenia, stąd wprowadzono cezurę czasową, że jeżeli pomiar jest dodatni to drugiego dokonuje się po 15 minutach. Biegły podkreślił, że alkohol zalegający w jamie ustnej utrzymuje się kilka minut i jego stężenie bardzo szybko spada, dlatego też w tym przypadku badanie było prawidłowe. Odstęp 2 minutowy w przypadku urządzenia Alkometr A 2.0 wynika z konieczności zrestartowania na nowo urządzenia.

Weryfikując poprawność wyników biegły wziął pod uwagę wzajemną spójność wyników pomiarów wykonanych tym samym urządzeniem. W przypadku Alkometru wyniki są takie same. Zbieżne ze sobą są także wyniki badania Alcosensorem. Pomiędzy tymi dwoma badaniami urządzeniem Alcosensor było 16 minut różnicy, a za prawidłowe uznaje się jeżeli różnica między tymi badaniami nie przekracza 10 %. W ocenie biegłego wyniki należy ocenić jako prawidłowe.

Biegły podkreślił, że nie wiadomo dokładnie w jakiej fazie przemian alkoholowych znajdował się oskarżony, czy była to faza wyrównania stężeń, kiedy to procesy wchłaniania i eliminacji znajdują się w równowadze, czy była to faza już eliminacji, kiedy procesy metabolizowania alkoholu dominują nad procesami wchłaniania alkoholu. Oskarżony do protokołów badania podał, że spożył piwo o godz. 1.30 zatem mógłby się znajdować w fazie wyrównania stężeń. Podczas przesłuchania podał, że wypił piwo o godz. 0.30 zatem mógł znajdować się na skraju procesów wyrównania stężeń lub eliminacji. Z tego względu pomimo 16 minut odstępu te wyniki są dokładnie takie same. Biegły podał, że produkty typu chipsy czy guma do żucia nie mają wpływu na obecność alkoholu w powietrzu zalegającym w jamie ustnej.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego nie wynika, aby oskarżony spożywał jakiegokolwiek pokarmu zawierającego alkohol. Nie wskazywał na to oskarżony. Przeczą takiej wersji wydarzeń także wyniki badań na zawartość alkoholu. Gdyby bowiem oskarżony zjadł taki pokarm przed pierwszym badaniem, w pierwszym badaniu miałby wynik wysoki a w drugim 0,34.

Biegły wskazał, iż fakt, że oskarżony palił papierosy przed prowadzeniem samochodu nie miał wpływu na wynik badania. Biegły przyznał, że z pojedynczych doniesień literaturowych wynika, że palenie papierosa, tj. dym papierosowy może wpływać na wynik urządzenia Alcosensor, ale w takim przypadku znowu powstałaby niespójność wyników między oboma badaniami urządzeniem Alcosensor. Wyniki badań urządzeniem Alcosensor są spójne, urządzenie ma świadectwo wzorcowania.

Odnosząc się następnie do różnicy w wynikach badań pomiędzy poszczególnymi urządzeniami biegły konsekwentnie wskazał, że wynikają one z różnych metod działania obu urządzeń i stąd mogą wynikać po części różnice pomiędzy wynikiem o godz. 2.27 i o godz. 03.01, a nadto owe różnice mogą wynikać z wpływu czasu i metabolizmu alkoholu. Przyjmując za czas spożycia alkoholu godz. 1.30, o godz. 3.00 alkohol był już eliminowany. Biegły wskazał, że w jego ocenie jest niezwykle mało prawdopodobne aby hipotetycznie można było zafalszować poprzez użycie dymu tytoniowego przed badaniem dwa kolejne badania, uzyskując spójne wyniki. Z uwagi na spójność obu wyników, wpływ warunków zewnętrznych na wynik badań należy zminimalizować.

Biegły podkreślił, że obowiązujące przepisy wskazują na konkretne progi pomiaru i nie uwzględnia się „niepewności pomiaru”. W przypadku wykonywania badań przyjmuje się, że przy stężeniu powyżej 0,5 mg/d³ różnica pomiędzy wynikami nie powinna przekraczać 0,05 mg natomiast powyżej nie powinna przekraczać 10 %. Jeżeli przekracza badania należy powtarzać do uzyskania dwóch spójnych wyników.

Sąd podzielił wnioski opinii sądowo-lekarskiej pisemnej oraz ustnej uzupełniającej. Jest ona pełna, jasna, spójna i logiczna. Biegły w sposób szczegółowy odpowiedział na zadane mu pytania i w sposób wyczerpujący przedstawił ich uzasadnienie. Nie przeczy wiarygodności opinii omyłka w danych osobowych oskarżonego w jednym miejscu pisemnej części opinii. Wszystkie pozostałe dane wskazane przez biegłego były prawidłowe, w tym zwłaszcza te dotyczące ilości spożytego alkoholu podawane przez oskarżonego w toku całego postępowania, a nadto wyników badań stanu trzeźwości. W tej sytuacji wymieniona omyłka, miała charakter czysto pisarski, nie wpływający na wartość dowodową opinii. Wobec powyższych okoliczności opinia biegłego w połączeniu z innymi dowodami mogła stanowić podstawę do czynienia ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie w zakresie stanu trzeźwości oskarżonego.

Sąd dał również wiarę protokołom z przebiegu badania stanu trzeźwości dokumentującym badania przeprowadzone za pomocą urządzenia Alcosensor IV, jak i tym za pomocą urządzenia Alkometr A2.0 AWAT nr 1112/03. W aktach brak jest świadectwa wzorcowania drugiego z wymienionych urządzeń. Jednak w świetle wniosków z opinii biegłego uznać należało, że wyniki badań przeprowadzonych tym urządzeniem odzwierciedlały faktyczny poziom alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu w czasie konkretnych badań. Podkreślić należy, że pierwsze z urządzeń posiadało ważne, aktualne świadectwo badania. Pomiędzy badaniami wykonanymi Alcosensorem IV, jak i Alkometrem A 2.0 AWAT zachowano odpowiedni odstęp czasowy, przewidziany w specyfikacji urządzeń. Wyniki badań przeprowadzonych wskazanymi urządzeniami są ze sobą zbieżne. Przy uwzględnieniu odstępu czasowego pomiędzy badaniami oraz przy uwzględnieniu, że przedmiotowe urządzenia oznaczają alkohol w oparciu o odmienne zasady, wszystkie wyniki badań oskarżonego uznać należało za wiarygodne i odzwierciedlające stan nietrzeźwości w chwili poszczególnych badań.

Sąd podzielił jako wiarygodne dowody z dokumentów w postaci danych o karalności oskarżonego. Nie były one w toku postępowania kwestionowane.

W świetle omówionych powyżej dowodów zarówno wina, jaki i sprawstwo oskarżonego nie budziło żadnych wątpliwości. W sposób jednoznaczny bowiem wykazano, że P. S. (1) w dniu 06 października 2015r. w O. w ruchu lądowym na ul. (...) kierował samochodem osobowym marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...), będąc w stanie nietrzeźwości, tj. I badanie g. 02:11 – 0,34 mg/l, II badanie g. 02:27 – 0,34 mg/l, III badanie g. 03:01 – 0,24 mg/l, IV badanie g. 03:03 – 0,24 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Nie nasuwa wątpliwości kwalifikacja prawna czynu jako występku z art. 178a § 1 kk.

Oskarżony kierował bowiem pojazdem mechanicznym – samochodem osobowym w ruchu lądowym, znajdując się w stanie nietrzeźwości opisanym w art. 115 § 16 ust. 1 kk (powyżej 0,25 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu), przez co wypełnił znamiona przestępstwa opisanego w §1 art.178a k.k.

Wymierzając karę oskarżonemu, Sąd miał na uwadze całokształt okoliczności łagodzących i obciążających, w szczególności stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu i stopień winy. Określając wysokość kary, Sąd uwzględnił również cele zapobiegawcze i wychowawcze kary w stosunku do sprawcy, a ponadto potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd uwzględnił niewysoki poziom alkoholu w wydychanym powietrzu, który jednakże kwalifikował kierującego jako osobę znajdującą się w stanie nietrzeźwości. Wskazanej okoliczności nie należy kwalifikować jako działającej znacząco w kierunku łagodzenia odpowiedzialności karnej. Oskarżony wykazał się rażącym lekceważeniem porządku prawnego, wsiadając do samochodu wkrótce po spożyciu alkoholu. Jako okoliczność łagodzącą Sąd przyjął młody wiek oskarżonego oraz wyrażoną w toku postępowania sądowego skruchę.

Do okoliczności obciążających należało zaliczyć uprzednią karalność oskarżonego oraz kierowanie pod wpływem alkoholu autem po jednej z głównych ulic (...). Mieszkanie oskarżonego na ulicy (...) znajduje się w części miasta uczęszczanej również w późnych godzinach przez studentów. Zatem zagrożenie dla uczestników ruchu drogowego i pieszego, które stworzył oskarżony było wysokie.

Mając powyższe okoliczności na względzie, w ocenie Sądu, adekwatną reakcją prawną-karną na popełnione przestępstwo będzie kara ograniczenia wolności polegająca na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne. Wymiar orzeczonej kary uwzględnia stopień społecznej szkodliwości popełnionego czynu i stopień winy.

Sąd orzekł obligatoryjny środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. W ocenie Sądu, zakaz orzeczony w minimalnym przewidzianym przez ustawę wymiarze 3 lat, spełni swoje cele prewencyjne. Wskazany okres wyłączenia oskarżonego jako kierowcy z ruchu drogowego pozwoli na eliminację zagrożeń wynikających z braku umiejętności właściwej oceny sytuacji drogowej. W ocenie Sądu, orzeczony w takiej wysokości zakaz, działając jako przestroga, skłoni sprawcę, po odzyskaniu uprawnień, do powstrzymania się od naruszania zasad bezpieczeństwa w komunikacji.

Na poczet orzeczonego środka karnego zaliczono okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 06 października 2015 r.

Sąd orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej. Orzeczenie wymienionego środka karnego, co najmniej w takiej minimalnej wysokości jest bowiem obligatoryjne w przypadku skazania za czyn z art. 178a § 1 kk. Wysokość świadczenia uwzględnia zaś sytuację materialną oskarżonego, który nie pracuje, studiuje.

Sąd zwolnił oskarżonego od obowiązku zapłaty kosztów sądowych, uznając, że jego sytuacja materialna i możliwości zarobkowe uzasadniają zwolnienie od ich poniesienia.